

[Jørgen Junior]

taberne, lige så vel som samtidshistorien så oplagt skrives af vinderne, så vil det være uanstændigt, hvis dette folketing ikke i en fredsperiode som nu klart og tydeligt tager afstand fra at legalisere drab.

Vi skal efter min mening i dag markant sige ja til moralen og sige ja til det foreliggende tværpolitiske forslag og naturligvis ganske klart tage afstand fra den obstruktion, der ligger i disse påstande om, at der ikke har været tale om en ordentlig udvalgsbehandling.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det har været nævnt som argument for dette lovforslag, at en kommende tid må afgøre, hvordan man skal straffe i lignende tilfælde. Den meget følelsesladede debat om dette lovforslag, der fortæres her i salen ved anden behandling, har bekræftet min opfattelse, at dette netop ikke er en sag, der bør overlades til afgørelse i et folketing, der sidder den dag – som vi alle beder til ikke må komme – vi eventuelt skulle komme i en situation som efter besættelsen, i 1945. Vi står her i en fredelig velfærdssituation, og alligevel er gemytterne i oprør. Det er efter min mening et positivt træk, at vi påvirkes så stærkt i denne dybt alvorlige sag, men jeg vil nødig forestille mig debatten endnu en gang i en situation, hvor man efter nylig at have oplevet en besættelsestid skal tage stilling til dette spørgsmål med mindre ligevægt, muligvis med personlige følelser og i hvert fald med kendskab til enkeltpersoner, som berøres af loven.

Jeg finder det ganske uansvarligt, om vi skubber dette ansvar fra os for at lade en kommende tids politikere tage stilling. Vi sidder her i dag for med vor erfaring og historiske viden at forsøge at løse problemerne for i dag og i videst muligt omfang for i morgen. Historien gentager sig aldrig. Ja vel. Men det er vor pligt – og jeg vil ikke drømme om at bruge ordet »modig« om mig selv – at tage et ansvar i dag og ikke skubbe det fra os til det øjeblik, hvor der er fare for, at objektiviteten kan svigte.

I øvrigt er det nu blevet oplyst over for udvalget, at i dag gældende konventioner vil forhindre, at man indfører en regel om dødsstraf med tilbagevirkende kraft. Det er umuligt at forudse, i hvilket omfang en sådan

viden vil påvirke folk til i givet fald at tage et efterkrigsopgør i egen hånd. Jeg mener i hvert fald, at når man har argumenteret for, at en kommende tid selv må tage stilling, så er det indgået i betragtningen, at man endnu en gang, hvor ubehageligt og uetisk det end føles, kan indføre en lov af den art med tilbagevirkende kraft, ja, så vil man blive tvunget til en sådan afgørelse.

Med de nu foreliggende oplysninger mener jeg, at en væsentlig forudsætning for at tilslutte sig lovforslaget må være bristet. Jeg erkender, at denne afgørelse er af en særlig personlig og følelsesmæssig karakter, men dette skulle ikke hindre, at man har så mange oplysninger som vel muligt fra sagligt kompetent side at støtte sig til.

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig hr. Anders Andersens synspunkter vedrørende disse forhold, og jeg må meget stærkt beklage, at vi ikke har haft mulighed for at høre straffelovrådet og generalauditøren, således som det har været ønsket fra forskelligt hold. Dette har altså ikke været muligt, og jeg skal blot gentage, at vi opretholder vor modstand mod dette lovforslag.

Melchior (CD):

Da det trykte referat af folketingets forhandlinger jo ikke giver meddelelse om, hvordan der stemmes, undtagen når det som nu sker ved navneopråb, hvorved de ikke-tilstedeværende medlemmer jo altså ikke kan stemme, synes jeg, jeg skylder at oplyse, at CDs gruppe er delt i dette spørgsmål, hvilket jo ikke er unaturligt. Hvis vi havde været fuldtallige, ville stillingen have været 7 imod lovforslaget og 3 for; da vi har 3 fraværende medlemmer på grund af sygdom eller udsendelse i offentligt hverv, så vil stillingen være 5–2.

Efter denne oplysning vil jeg gerne fremføre et par kommentarer på vegne af flertallet i gruppen. Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Junior, som sagde, at okkupationsmagten kan misbruge dansk lov under givne omstændigheder: ja, der gives vel ikke ret mange væsentlige love, som ikke kan misbruges. Det vil klart være et misbrug, og en okkupationsmagt, som vil være i stand til det, vil alligevel sætte sig ud over love, så det argument synes jeg ikke gælder.